

TWEE IS TE VEEL

1

Het probleem met chocolade, stelde Tessa ten Hagen vast, was dat je altijd nog één stukje wilde net als de reep op was. Dat betekende dus dat je een nieuwe reep moest aanbreken, waarna je die, met een enorm schuldgevoel, ook weer helemaal naar binnen werkte. Zo kwam het dat Tessa, terwijl ze op haar rug in het zand lag, niet kon ontkennen dat haar buik een heel klein beetje begon op te bollen. Niet dat ze haar tenen niet meer kon zien, maar toch, hij leek boller dan een dag geleden.

Ze deed haar ogen dicht en probeerde niet te denken aan de twee repen chocolade die ze net had verorberd. Daardoor verdween haar nieuw verworven vetrolletje niet en bovendien kreeg ze alleen maar trek in een derde reep. Het was beter om te gaan slapen, want ze had laatst ergens gelezen dat je dan ook heel veel calorieën verbrandt en dat was precies wat ze nu nodig had.

‘Tess! Hé, Tessa.’

‘Hmm.’ De poging om al slapend de chocolade te verbranden dreigde te mislukken.

‘Tess, kijk nou even.’

Sloom opende Tessa één oog. ‘Wattisser?’ informeerde ze bijna zonder haar mond te bewegen.

Opgewonden porde haar vriendin Belle Venturo haar in haar zij. ‘Kijk nou toch! Wat een smakelijk exemplaar. Tess, je kijkt toch wel, hè?’

Tessa opende met tegenzin ook haar andere oog. Belle zat rechtop op haar handdoek met een grote zonnebril op haar neus. Ze spiedde om zich heen, op zoek naar de leukste mannen van het strand. Blijkbaar had ze er nu één op het oog, die haar toets der kritiek kon doorstaan.

‘Ja, heel leuk,’ antwoordde Tessa, zonder te weten wie haar vriendin eigenlijk bedoelde.

‘Dat wasbord,’ zwijmelde Belle. ‘En die biceps! Niet te geloven, wat een lekker hapje.’

Tessa zuchtte overdreven en rolde met haar ogen. Belle was een onverbeterlijke flirt, in tegenstelling tot zichzelf. Natuurlijk had ze wel oog voor mannelijk schoon, maar aangezien ze wist dat dat over het algemeen niet wederzijds was, staakte ze haar versierpogingen altijd nog voor ze ze goed en wel begonnen was.

‘Joehoe, hier is-ie!’ joelde Belle ineens over het strand, terwijl ze met haar armen zwaaide alsof ze een kolonie vleermuizen probeerde te verjagen. Snel maakte ze een klein jongetje achter haar zijn voetbal afhandig, terwijl ze haar blik geen moment afwendde van haar doelwit. Ze wapperde ongeduldig met haar hand naar het ventje, dat een enorme keel opzette. ‘Als je stil bent, krijg je hem zo terug,’ siste ze. Meteen staakte het kind zijn huilbui en met grote ogen keek hij toe hoe Belle zijn bal omhooghield.

De man keek eindelijk in Belles richting en trok verbaasd zijn wenkbrauwen op. Hij zette een paar stappen,

wierp toen een aarzelende blik achter zich en kwam uiteindelijk toch haar kant op. Tessa zuchtte diep, draaide zich op haar buik en sloot haar ogen weer. Ervaring leerde haar dat dit nog wel even kon duren.

‘Is er iets?’ hoorde ze een donkere stem naast zich.

‘Ja, je was toch je bal kwijt?’ vroeg Belle onschuldig. Zelfs met haar ogen dicht wist Tessa precies hoe haar vriendin nu met haar ogen knipperde en een hand door haar dikke, kastanjebruine haar haalde. Belle had een aantal vaste flirtrucs, die hun uitwerking vrijwel nooit misten.

‘Nou nee, maar toch bedankt.’ Aan de toon in zijn stem kon Tessa horen dat Belles prooi ook deze keer had toegehapt.

‘Niet? O, dan geef ik deze bal wel weg aan dit lieve jongetje hier.’

Tessa deed haar ogen open en zag nog net het rechtmatige eigenaartje van de voetbal blij weggrennen. Zonder haar hoofd te draaien nam ze Belles nieuwste verovering in ogenschouw. De man was ontegenzeggelijk knap, maar daar bleef het wel zo’n beetje bij. Het was duidelijk aan hem te zien dat hij meer tijd in de sportschool dan in de studiebanken had doorgebracht. Bepaald niet het type waar Tessa’s hart sneller van ging slaan.

‘Het spijt me dat ik je heb gestoord,’ zei Belle met een suikerzoete stem. ‘Ik wilde alleen maar aardig zijn en...’

‘Dat geeft niets,’ onderbrak de man haar meteen. ‘Je bent inderdaad ontzettend aardig. En het is nooit een straf om door een vrouw als jij te worden geroepen.’

Tessa kreunde zacht, niet in de laatste plaats door Belles hoge giechellachje. Zelfs het gemiddelde liefdesromannetje bezorgde haar minder tenenkrommende

momenten dan Belle dat deed. Ze hoopte dat haar vriendin Suzie snel terug zou komen met de beloofde ijsjes, maar die was nog in geen velden of wegen te bekennen. Daarom stak ze één hand uit om haar iPod uit haar tas te vissen. Ergens tussen die duizend liedjes moest er wel een staan die haar aandacht kon afleiden van Belles geslaagde versierpoging.

‘Hé slaapkop, wakker worden.’

Tessa keek op toen iemand de dopjes van haar koptelefoon uit haar oor rukte en tegelijkertijd iets kouds op haar rug liet vallen.

‘De ijscoman!’ kondigde een vrolijke vrouwenstem aan.

‘Hé Suus, ik ben blij dat je terug bent, want Belle...’ Tessa hield verbaasd haar mond toen ze naast zich keek. Belle en haar gespierde leeghoofd waren verdwenen.

‘Wat is er met Belle?’ informeerde Suzie, terwijl ze Tessa haar ijsje overhandigde. Een deel ervan was afgebroken en liep inmiddels in een ijskoud straaltje over Tessa’s rug.

‘Ze heeft een of andere man opgeduikeld en is ervandoor gegaan.’

‘Niets bijzonders dus,’ concludeerde Suzie monter. ‘Is er verder nog iets gebeurd terwijl ik weg was?’

Tessa keek een beetje bezorgd om zich heen. ‘Moeten we Belle niet gaan zoeken? Straks is ze door die man meegenomen, tegen haar zin.’

Suzie lachte hardop. ‘Belle die tegen haar zin door een man wordt meegenomen? Het lijkt me waarschijnlijker dat die man op dit moment ergens door háár wordt gegijzeld, al dan niet tegen zijn zin. Denk nou even na! Het is Belle.’

Tessa haalde haar schouders op. Eigenlijk had Suzie wel gelijk. Zelfs in het geval van een ontvoering zou Belle waarschijnlijk van de nood een deugd maken en haar ontvoerders verleiden. Er was geen enkele reden om ongerust over haar te zijn.

‘Wat voor man was het?’ vroeg Suzie. ‘Was hij knap, knapper of knapst?’

‘Het is maar waar je van houdt,’ bromde Tessa, terwijl ze overeind ging zitten. ‘Hij is leuk om te zien, maar zo slim als een zachtgekookt ei.’

‘Hè, wat ben je weer complimenteus. Misschien is hij wel ingenieur in een of ander moeilijk vakgebied.’ Suzie had de onbedwingbare neiging er lustig op los te fantaseren en vervolgens in haar eigen ideeën te gaan geloven. Tessa vond haar daardoor zowel onweerstaanbaar grappig als ongelooflijk onuitstaanbaar. Op dit moment was het laatste het geval, maar dat kwam vooral doordat Belle er weer eens met een man vandoor was en zij, Tessa, in geen weken dicht bij enige andere man was geweest dan haar zestigjarige, kalende baas Frank.

‘Ik hoop dat hij geen ingenieur was, want dan zou ik nog jaloers worden.’

Suzie keek Tessa onderzoekend aan. ‘Volgens mij ben je nu al jaloers.’

‘Helemaal niet,’ protesteerde Tessa fel. ‘Als Belle dat leeghoofd wil, dan wens ik haar veel succes. Ik ben gewoon...’

‘Gekrenkt dat hij voor haar heeft gekozen en niet voor jou?’ raadde Suzie.

‘Zoiets, ja.’

‘Deed jij ook zo?’ Suzie begon met haar armen te zwaaien en te schreeuwen als een troep schorre toekans.

Her en der keken mensen haar verschrikt aan.

‘Nee, niet bepaald,’ lachte Tessa. ‘Maar je geeft een perfecte imitatie van Belle.’

‘Dat bedoel ik!’ Suzie trok zich niets aan van de verwonderde blikken om zich heen. ‘Belle speelt zichzelf zo in de kijker dat die man wel aandacht aan haar móét geven. Jij hebt waarschijnlijk je gezicht diep in je handdoek begraven toen hij deze kant op kwam.’

‘Eigenlijk wel, ja,’ knikte Tessa beschaamd.

Suzie keek haar meewarig aan. ‘Hoe kan iemand dan zien hoe leuk je bent? Als jij je hoofd het liefst onder je strandtas verbergt, zal het niemand opvallen dat het hier toevallig wel een heel mooi hoofd betreft en bovendien een ontzettend slim hoofd.’

Tessa glimlachte. Suzie was goed in het geven van pep-talks en Tessa was inmiddels een expert in het ontvangen ervan. Hoewel ze haar over het algemeen een goed gevoel gaven, hadden ze hun ultieme doel nog niet bereikt. Suzie wilde haar vriendin wanhopig graag aan de man krijgen en haar opbeurende praatjes waren uitsluitend bedoeld om Tessa’s zelfvertrouwen wat op te krikken. Een keer in de zoveel tijd lukte dat, maar een man was er nog niet op afgekomen.

Althans, dat was wat Tessa zelf zag. Zij was zich niet bewust van de vele mannen die haar op een doorsnee avondje uit bewonderend bekeken, maar die zich door haar afwijzende houding op afstand lieten houden. De meeste mannen trokken daaruit de conclusie dat ze of bezet was, of geen interesse had en reageerden met een ‘ingerukt, mars!’ om vervolgens hun avond door te brengen in gezelschap dat hen wel verwelkomde met een glimlach en een praatje. Hoe Suzie en Belle Tessa ook

van dit gegeven op de hoogte probeerden te stellen, tot nu toe was de situatie nog onveranderd.

‘En daarom zei ik dus, doe dan maar twee waterijsjes!’ Suzie schaterde het uit. ‘Is het geen giller?’

Tessa keek haar wazig aan. ‘Wat?’

‘O nee, je gaat me niet vertellen dat je niet hebt geluisterd, hè? Ik vertelde over die jongen bij de ijskraam!’

‘Natuurlijk heb ik wel geluisterd. Inderdaad, het is enorm grappig.’

‘Weet jij dat je ongelooflijk slecht kunt liegen? Bij Pinokkio hadden ze nog een groeiende neus nodig om erachter te komen, maar ik zie aan jou zo ook wel dat je jukt. Waar zat je met je gedachten?’

Tessa haalde haar schouders op. ‘Misschien hebben jullie wel gelijk.’

‘Uiteraard,’ knikte Suzie zelfverzekerd, ‘maar waar heb je het precies over?’

‘Dat ik mannen afschrik met mijn houding. Ik probeer mezelf te beschermen tegen teleurstellingen, maar de truc werkt iets té goed.’

Suzie probeerde uit alle macht een triomfantelijk ‘zie je wel’ voor zich te houden. In plaats daarvan trok ze een serieus gezicht en knikte. ‘Hoe komt je daar ineens bij?’

Tessa aarzelde even. ‘Nou ja... gewoon. Alle mannen komen als een magneet op Belle af, maar mij zien ze niet staan.’

‘Omdat jij het liefst ónder het zand kruipt, sufferd! Je moet openstaan voor anderen.’

Tessa knikte aarzelend. ‘Oké, je hebt gelijk. Ik ga me meer openstellen voor andere mensen.’

‘Andere mannen, bedoel je.’

‘Dat bedoel ik.’

‘Mooi, dan heb ik iets voor je.’ Suzie dook in haar strandtas, argwanend gadeslagen door Tessa. Dat ze gezégd had dat ze zich meer ging openstellen, wilde nog niet zeggen dat ze er ook meteen klaar voor was. Suzie kennende zou die echter meteen aan de slag willen.

‘Ah, hier heb ik het.’ Suzie haalde een hip tijdschrift tevoorschijn. ‘Zo word je een flirt in tien simpele stappen,’ las ze voor. ‘Dit is echt iets voor jou.’

‘Geef maar hier.’ Tessa zuchtte en stak haar hand uit om het tijdschrift van Suzie aan te pakken. Alleen het artikel lezen kon geen kwaad, toch?

‘Nee nee, ik ken jou. Dan lees je het en doe je er vervolgens niets mee. Ik heb een beter idee.’ Opnieuw rommelde Suzie in haar tas, waarna ze haar mobiele telefoon tevoorschijn haalde. ‘Ik ga meteen even bellen.’

‘Suus, nee!’ Tessa deed een uitval naar het blad, maar Suzie was sneller. Behendig hield ze het tijdschrift omhoog, zodat Tessa vol in het zand belandde. Een groepje mannen dat verderop zat, lachte en floot naar haar, wat ze op een vernietigende blik kwam te staan.

‘Laat zien,’ siste Tessa toen ze weer overeind zat. ‘Wie bel je?’

‘Hier.’ Suzie had het nummer inmiddels ingetoetst en gaf haar het tijdschrift. Ze wees een klein kadertje onder de tekst aan.

‘Flirten kun je leren!’ stond er. ‘Irma van Veen is relatietherapeute en flirtdeskundige. Regelmatig geeft ze praktische cursussen met tips en adviezen die je meteen kunt toepassen!’

Tessa zuchtte diep. ‘Je bent toch niet die Irma aan het bellen, hè?’

‘Jawel. Zal ik je meteen opgeven?’

‘Als je het maar laat! Ik ga echt niet naar zo’n cursus, hoor Suus. Daar komen vast alleen maar kneuzen.’

‘Ach welnee, ik weet zeker dat... O, hallo. U spreekt met Suzie Nieuwenhuis. Ik wil graag meer informatie over die flirtcursus.’

Tessa hield haar adem in. Suzie was ertoe in staat om haar meteen aan te melden en dat was wel het laatste wat ze wilde.

‘Nee, het is niet voor mij, maar voor mijn vriendin Tessa. Ze heeft wat problemen met mannen, begrijpt u wel?’

‘Suus!’ Tessa kreeg een knalrood hoofd. Om hen heen hadden verschillende mensen Suzies woorden opgevangen en ze keken haar nu geamuseerd aan.

‘Wacht, ik geef haar wel even.’ Suzie stak Tessa de telefoon toe. ‘Ze wil jou spreken.’

‘Ho even, ik ga echt niet...’

‘Ze denkt dat ze je kan helpen!’ jubelde Suzie. ‘Stel je eens voor, Tess, straks kun jij ook eindelijk een date krijgen!’

Om te voorkomen dat de andere strandgasten, die nu openlijk zaten te luisteren en elkaar aanstootten, nog meer details te horen zouden krijgen, pakte Tessa de telefoon aan. ‘Hallo?’

‘Dag Tessa,’ klonk een vrouwenstem aan de andere kant van de lijn. ‘Ik ben Irma.’

‘Ja, luister, mijn vriendin Suzie heeft gebeld omdat ze vindt dat ik een probleem heb, maar dat vind ik zelf dus helemaal niet.’

‘Je hoeft ook geen probleem te hebben om bij mij een cursus te volgen. Ik zie het zelf liever als een duwtje in de rug.’

Tessa was even stil. Haar plan was eigenlijk om deze vrouw zo snel mogelijk af te poeieren, maar nu was ze toch wel nieuwsgierig geworden. Even informeren kon toch geen kwaad?

‘Stél dat ik zo’n cursus zou doen, wat zou ik dan kunnen leren? Niet dat ik het serieus overweeg, hoor, maar ik vraag het gewoon uit belangstelling.’

‘Dan zou je leren hoe je je open kunt stellen voor anderen. Als een vlinder die zich naar de zon draait om vervolgens te glimlachen.’

Tessa trok haar wenkbrauwen op en wierp Suzie een hulpeloze blik toe. Een vlinder die zich naar de zon draait?

‘Hmm, en wat houdt dat nou precies in?’

‘Ik zal het anders zeggen.’ Irma klonk ineens veel zakelijker. ‘Je leert hoe je in een café op de juiste manier met je wimpers kunt knipperen, zodat alle mannen naar je kijken en je dus kunt uitkiezen welke je meeneemt naar je kingsize-bed.’

Tessa, die net een slok water had genomen, verslikte zich en snakte hoestend en proestend naar lucht. ‘Wát zei u?’ vroeg ze, toen ze weer een beetje adem kreeg, doordat Suzie fanatiek op haar rug zat te hameren.

Irma praatte onverstoorbaar verder na de hoestbui. ‘Zoals je wel merkt, probeer ik mijn cursus aan te passen aan de mensen met wie ik te maken heb. De één wil opengaan als een mooie bloem op een glanzende lenteochtend, de ander wil gewoon stevige seks in een wegmotel. Voor elk wat wils, begrijp je?’

‘Eh... ja, ik geloof het wel.’ De radertjes in Tessa’s hoofd werkten op volle toeren, maar toch kon ze haar gedachten niet helder op een rijtje krijgen.

‘Dus ook voor jou is er vast iets te leren bij mij. Toevallig begin ik volgende week met een nieuwe cursus, zal ik je inschrijven?’

‘Nou, ik weet niet...’

‘Mooi, hoe heet je?’ Irma ging voortvarend te werk, dat moest Tessa haar nageven.

‘Tessa.’

‘Dat begrijp ik, maar heb je ook een achternaam?’

Voor ze doorhad wat er gebeurde, had Tessa al haar gegevens al opgenoemd. Het was vast een verkooptruc, bedacht ze toen ze had opgehangen en Suzies vragenvuur had weten af te wenden. Net zoals wanneer bedrijven je gewoon producten opstuurden, die je niet had besteld, maar waarvoor je wel een rekening kreeg. Dan moest je ze gewoon terugsturen en dat was precies wat ze met deze cursus ging doen. Ze zou gewoon morgen opbellen en zeggen dat ze van gedachten was veranderd. Ze had heus geen cursus nodig om een man te vinden!

Nou ja, oké, ze was misschien wel een héél klein beetje nieuwsgierig geworden. Maar dan vooral naar de andere deelnemers, natuurlijk. Ze verwachtte uiteraard niet dat er voor haar iets te leren viel.

‘Oké, ik ga één keer,’ zei ze hardop. ‘Alleen even kijken.’

Suzie keek haar verrukt aan. ‘Ik wist wel dat je verstandig zou worden. Je hebt er vast heel veel aan.’ Ze sprong overeind en trok Tessa aan haar armen omhoog. ‘En nu gaan we zwemmen!’